

terne får vederlag i form af løn, tantieme, honorar m. v.

I disse selskaber har aktionærerne mulighed for at omgå loven i form af ændring i aktionærvederlaget. Ofte vil en sådan ændring i aktionærvederlaget ikke blive omfattet af reglerne i skattelovgivningen om maskeret udbytte, da disse bestemmelser kun bruges i rent ekstreme tilfælde.

Til nr. 6.

Forslaget er en følge af ændringsforslag nr. 5. Uden nærværende forslag kan bestemmelserne i ændringsforslag nr. 5 let omgås ved at hæve yderligere beløb og senere ved lovens eventuelle ophævelse forøge aktionærvederlaget med det hævdede beløb.

Til nr. 7.

Det foreslås, at loven optages til revision i folketingssamlingen 1972-73, idet loven ifølge ændringsforslag nr. 1 foreslås gældende for de kommende år.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Lis Groes: Fra socialdemokratiets side finder vi, at det foreliggende lovforslag er et slag i luften. Det er også typisk, at der ikke har været nogen erhvervsprotest over for dette lovforslag; det er jo ikke mindst bemærkelsesværdigt på baggrund af de mange protester mod prisloven. Det ligger jo i lovforslaget, at det er 1-årigt, og ministeren har svaret, at det ikke er som i 1963, for da var loven led i en helhedsløsning; men man må dog sige, at vi hidtil har betragtet dette lovforslag som et led i det, regeringen kalder sin indkomstpolitik, og den skulle vel ikke være 1-årig, men da vel i hvert fald 2-årig.

Hvad angår bestemmelsen om 5 pct. af egenkapitalen, har vi fået oplyst i udvalget, at den vil bevirke, at 2/3 af de børsnoterede selskaber falder uden for loven, og det fortæller os igen noget om, hvor liden betydning denne lovgivning vil få.

Så er der spørgsmålet om familieaktieselskaber, der har muligheden for at udlodde mere i form af bestyrelshonorarer o. lign. Der har ministeren svaret, at det kan være en omgåelse af loven, hvis de gør noget så-

dant, men man må sige, at vi savner aldeles retningslinjer for at kunne idømme, jeg ved ikke hvad i bøde for dette, for man kan jo ikke vide, hvornår det er en omgåelse, og hvornår det ikke er. Der er jo ikke engang sat en grænse for, i hvilken takt man kan forhøje disse udbytter. Ligesom man henstiller til arbejdsmarkedets parter at holde sig inden for en lønramme, kunne man dog i hvert fald have sagt, at disse udbytter skulle holdes inden for en ramme, men det sker altså ikke.

Vi må konstatere, at denne lov ligesom prisloven vil ramme hele den brede del af erhvervslivet, men altså ikke topfolk i bestyrelser. Det svarer meget harmonisk til, at § 24 gik ud af monopolloven. Det var det eneste sted, man gav lettelser, samtidig med at man strammede over for hele den øvrige del af erhvervslivet.

Højesteretssagfører Niels Klerk har karakteriseret dette lovforslag som Dirch Passers spand, den uden bund, og ministeren har i en kommentar til artiklen givet et par oplysninger, som måske kan klarlægge tingene lidt. Men tilbage bliver alligevel, at dette med egenkapitalen er et lidt u-handy begreb; hvis vi fik en ændring af aktieselskabsloven og standardiserede regnskaber, kunne vi måske komme sagen lidt nærmere.

Det forekommer, at dette lovforslag er fremsat, alene fordi man måske i utide er kommet til at love at komme med et sådant forslag, men det, man er kommet med, har ikke megen zweck.

Inden for socialdemokratiet vil vi ikke afvise, at udbyttebegrænsning kan være et rimeligt led i en økonomisk politik, men det foreliggende lovforslag må vi karakterisere som et lidt egnet instrument. Loven fra 1963, som den daværende handelsminister og nuværende statsminister gennemførte, ville dog i hvert fald være noget bedre.

Men så kommer spørgsmålet, om det i og for sig er en udbyttebegrænsningslov, vi trænger til. Det var måske bedre, hvis vi fra handelsministerens side havde modtaget et noget mere konstruktivt forslag. Det er jo sådan, at konkurrencesektoren inden for erhvervslivet trænger til ethvert incitament til at styrkes. Eksporten skal udbygges, og importen skal hæmmes, hvis vi skal klare vore økonomiske problemer, og socialdemokratiet vil gerne medvirke til en konstruktiv